

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 13. marca 1907.

Treść: (№ 64 i 65.) 64. Rozporządzenie, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w okręgu poborczym w Asch. — 65. Rozporządzenie, dotyczące wykonania postanowień artykułu IV ustawy z dnia 19. lutego 1907, którą zmieniono niektóre postanowienia ustaw z dnia 15. kwietnia 1873, z dnia 19. września 1898 i z dnia 26. grudnia 1899, jak również ustawy z dnia 14. maja 1896 o uregulowaniu poborów i stosunków służbowych funkcjonaryszy państwowych.

64.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 4. marca 1907,

dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w okręgu poborczym Asch.

Na podstawie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według postanowień dotychczasowych w okręgu poborczym Asch miał być płacony w ratach kwartalnych z góry dnia 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, uiszczany być ma w rzeczonym okręgu poborczym na przyszłość w czterech równych ratach, zapadających dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku.

Takie same terminy zapłaty obowiązywać mają w myśl §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także co do 5°/_oego podatku od czystego dochodu budynków, uwolnionych całkowicie albo częściowo od podatku domowo-czynszowego z tytułu budowy w toku będącej.

Rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać od dnia 1. kwietnia 1907.

Korytowski wkr.

65.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. marca 1907,

dotyczące wykonania postanowień artykułu IV ustawy z dnia 19. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 34, którą zmieniono niektóre postanowienia ustaw z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 47, z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 172, i z dnia 26. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 255, jak również ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, o uregulowaniu poborów i stosunków służbowych funkcjonaryszy państwowych.

Na zasadzie ustawy z dnia 19. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 34, artykuł IV, rozporządza się, co następuje:

Do artykułu IV, §§ 1 i 3.

I. Postanowienie artykułu IV, § 1 odnosi się tylko do cywilnych urzędników państwowych i nauczycieli państwowych zaliczonych do pewnej klasy stopnia służbowego, którzy nie podpadają co do postępowania emerytalnego przepisowi §u 1, ustępu 2 ustawy z dnia 9. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 47, następnie do dozorców więźni i starszych dozorców

w zakładach karnych i więzieniach przy Trybunałach sądowych, wynagradzanych bezpośrednio z funduszków państwowych.

Tylko co do lat służby przebytych w jednej z tych kategorii cywilnych funkcjonaryuszy państwowych, ma mieć zastosowanie skala emerytalna po 2/4 od sta policzalnych poborów stanu czynnego rocznie, tak, iż w razie zaistnienia innych także warunków, należeć się będą po upływie 35-letniego czasu takiej służby jako najwyższy wymiar poboru emerytalnego ostatnie pełne pobory stanu czynnego.

II. Co do lat służby nauczycieli państwowych, którzy odnośnie do postępowania emerytalnego podpadają przepisowi §u 1, ustępu 2 ustawy z dnia 9. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 47, i co do lat służby sług (c. k. cywilna straż bezpieczeństwa itd.) z wyjątkiem wyżej wspomnianych (starszych) dozorców więźni, obowiązuje jak dotąd ustanowiona w §ie 1 ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, skala emerytalna (2 od sta policzalnych poborów stanu czynnego rocznie).

Ci cywilni funkcjonaryusze państwowi uzyskują zatem jako najwyższy wymiar poboru emerytalnego pełne policzalne pobory stanu czynnego dopiero po 40 latach służby, przyczem co do ulg przy obliczaniu czasu służby nauczycieli państwowych jak również pojedynczych kategorii sług przestępować należy dotyczących osobnych postanowień.

III. W myśl §u 1 ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, i artykułu IV, §u 1 ustawy z dnia 19. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 34, postanowiony jest wymiar 40 od sta policzalnych poborów stanu czynnego tylko dla pierwszych dziesięciu, bez przerwy wysłużonych policzalnych lat służby; przeto nie stanowi różnicy, w jakiej kategorii (ustęp I i II) te lata wysłużono.

Co do dalszych lat należy obliczyć stopę procentową dla każdej kategorii (ustęp I i II) według skali emerytalnej, dla niej obowiązującej (2/4 od sta, względnie 2 od sta).

Ponieważ najwyższy wymiar poborów emerytalnych nie może przewyższać pełnych policzalnych poborów stanu czynnego, przeto nie uwzględnia się przy dodawaniu odnośnych pozycji procentowych kwoty, któreby możliwie przekraczała 100 procent.

IV. Stopę procentową za czas służby, przebyty bezpośrednio przed wstąpieniem do jednej z dwóch wyżej wymienionych kategorii cywilnej służby państwowej (ustęp I i II), a policzalny z in-

nych względów, należy obliczyć, o ile dla służby tej ustanowiono na zasadzie osobnych postanowień skalę emerytalną 2/4 od sta, względnie 2 od sta, według tej właśnie skali, w wszystkich zaś innych wypadkach według skali emerytalnej tej kategorii służbowej (ustęp I i II) do której wcielono funkcjonaryusza państwowego przy jego wstąpieniu do cywilnej służby państwowej.

Przy obliczaniu pozycji procentowych za czas służby, przebyty w pojedynczych kategoriach (ustęp I i II) należy części roku doliczyć zawsze do najbliższego okresu służbowego, a ułamek, który okazałby się na końcu przy obliczeniu całkowitego czasu służby, o ile przenosi sześć miesięcy, policzyć za pełny rok służby.

Do artykułu IV, §u 2.

Czynni urzędnicy państwowi i nauczyciele państwowi wymienieni w artykule IV, §ie 1 niniejszej ustawy winni opłacać na cele emerytalne następujące dodatki roczne, a to:

1. Ci, którzy nie podpadają postanowieniom ustawy z dnia 24. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 105, 3/5 od sta poborów stanu czynnego policzalnych przy wymiarze emerytury.

2. Inni zaś funkcjonaryusze państwowi, wymienieni w artykule IV, §ie 1 niniejszej ustawy, do których odnosi się ustawa z dnia 24. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 105, 4/3 od sta poborów stanu czynnego, policzalnych przy wymiarze emerytury, łącznie z kwotą wymienioną w §ie 1 ustawy z dnia 24. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 105, względnie w artykule II, §ie 3 ustawy z dnia 19. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 34.

W ciągu okresu wyznaczonego ustawą do opłacenia taksy służbowej winni funkcjonaryusze państwowi wymienieni w punkcie 1 opłacać jedynie 0/5 od sta poborów stanu czynnego, policzalnych przy wymiarze emerytury, zaś funkcjonaryusze państwowi wymienieni w punkcie 2, 4/3 od sta od kwot wyszczególnionych w §ie 1 ustawy z dnia 24. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 105, względnie w artykule II, §ie 3 ustawy z dnia 19. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 34, a 1/3 od sta od reszty poborów stanu czynnego policzalnych przy wymiarze emerytury.

Korytowski wlr.